

A portrait of a middle-aged man with glasses, wearing a dark suit jacket over a light blue shirt. He is looking slightly to the right of the camera. The background is a blurred stadium with rows of seats.

Mag het een steekje minder zijn, deel 2

Sinds begin 2012 snijdt de gemeente Den Haag steekproefsgewijs een vierkante meter uit geleverd kunstgras om dit te laten testen. In alle gevallen bleken afwijkingen van de bestekseisen. Met de *Big Seven*, een informeel overlegorgaan van zeven van de grootste steden in Nederland, wil Den Haag een moederbestek opstellen waarin de opdrachtgever zichzelf beter beschermt dan nu het geval is. Op het Nationaal Sportvelden Congres deelt sportveldbeheerder Van der Peet alvast de hoofdpunten van dit moederbestek met de bezoekers.

Auteur: Santi Raats

Zo'n vijf jaar geleden waren in Den Haag drie complete kunstgrasvelden een winter lang onbespeelbaar; ze moesten opnieuw worden aangelegd omdat ze niet bleken te voldoen aan de bestekseisen en sporttechnische eisen. De gemeente besloot om de kwaliteit structureel te verbeteren: er werden mensen aangesteld, tegen een hoger loon, die waren opgeleid om kwaliteitsprocessen te verbeteren. Een van de maatregelen die de gemeente vanaf begin 2012 doorvoerde was het uitgebreid testen van het geleverde materiaal. Het resultaat was eind vorig jaar bedroevend: geen

enkele mat voldeed aan de gestelde eisen.

Afwijkingen

'De afwijkingen betroffen het vaakst een lager stekenaantal dan voorgeschreven in het bestek, of een lichter backinggewicht dan was voorgeschreven', legt Frank van der Peet, sportveldbeheerder en lid van de commissie kunstgras bij de BSNC, uit. 'Dit gebeurt omdat partijen inschrijven met een verkeerde mat, een verkeerd monster aanleveren of een verkeerde mat leveren.'

Impact

Sinds het vorig jaar verschenen artikel over de testen in Fieldmanager heeft Van der Peet al vele reacties gehad, niet allemaal even positief. 'Verschillende collega-opdrachtgevers herkennen de situatie en geven aan dat de verkeerde leveringen in hun ogen te wijten zijn aan fabrieksfouten of aan dubbelspel van de aannemer. Maar ik hoor ook genoeg geluiden van opdrachtgevers die toegeven dat er wordt gekozen op te lage prijzen. Aannemers klagen dat de markt verziekt is en dat dit gedrag wordt uitgelokt door het alleen maar

in september met elkaar om de tafel om gezamenlijke afspraken te maken over een moederbestek, waarin de opdrachtgevers zichzelf beter beschermen. Hierin staan suggesties voor de eisen die je aan een veld kunt stellen, ideeën voor de wijze van controle en een aantal procedurele zaken. Van der Peet gaf in het eerdere interview aan dat het heel normaal is om testen uit te voeren bij de aanleg van kunstgras en dat het eerder regel dan uitzondering zou moeten zijn. 'Kunstgrasvelden dragen geen keurmerk, zoals het Kema-keurmerk, waaraan je direct kunt zien of ze de gewenste kwaliteit hebben. Dus zodra de kunstgrasrollen op het werk aankomen, moet je er een stukje af snijden. En zodra het zand arriveert, neem je daar een monster van. Deze zaken stuur je op naar een keuringslaboratorium.' Van der Peet is er voorstander van om de samples naar een testlab op te sturen en niet zelf de vezels te gaan tellen. 'De test kost per vierkante meter 100 euro; dat is het geld niet. Bovendien staat er dan een stempel op de uitkomst van de keuringsinstantie. Als je dat zelf doet, kun je discussie krijgen over de vraag of je het wel goed hebt gedaan. Het is ook geen vervelende of complexe handeling: je stuurt je sample op naar het lab en doet er een briefje bij waarop staat waar het keuringslab op moet testen. Vervolgens krijg je een keurig rapport teruggestuurd. Hun deskundigheid betaalt zichzelf terug.'

Het uiteindelijke doel is het verbeteren van de kwaliteit. Alleen het stellen van de eis Fifa* of Fifa** levert vaak niet het resultaat op dat we willen. En eisen betreffende het aantal steken of het backinggewicht trouwens ook niet; maar dat gaan we nu beter doen, daar ga ik van uit.'

Deskundigheid inhuren

Door de privatisering van veel verenigingen moeten clubs zelf aan de bak. Dat is precies de reden waarom Van der Peet geen voorstander is van privatisering. Volgens hem zit bij de verenigingen niet de deskundigheid om velden aan te leggen, te renoveren en te onderhouden. Deze mening is gestoeld op de ervaring dat Den Haag twee jaar geleden alle (30) hockey- en korfbalvelden terug in beheer heeft genomen, omdat deze sporten gelijkgesteld waren aan voetbal. Wat bleek: overal bleken velden te liggen waar het onderhoud niet goed gebeurde of waar grote fouten waren gemaakt bij de aanleg. 'We zijn sindsdien overal hard aan de slag om de velden en de onderbouwen weer op orde te krijgen', vertelt Van der Peet. 'Het is geen kwaadwilligheid dat het onder-

houd niet goed is gebeurd, maar meestal gebrek aan kennis. Of een prioriteitstelling: clubs kiezen voor een international in plaats van extra water op het veld of het doorspuiten van de drainage.'

Kennis van vrijwilligers en kleine gemeenten

Van der Peet gelooft er niet zo in dat clubs hun vereniging beter kunnen beheren dan de gemeente. 'Bij de verenigingen lopen vrijwilligers rond die heel hard roepen dat zij weten hoe het werkt en dat zij al eerder met een aannemer hebben gewerkt; maar de realiteit is dat zij één keer in de drie of vier jaar een project hebben gedraaid. Wij doen er als gemeente ieder jaar zeven. Daarnaast huren wij ook expertise van derde partijen in, om te helpen met het opstellen van bestekken en met het aansturen van aannemers. Maar in de basis zijn wij door de wol geveerd in de aansturing van aannemers en adviesbureaus. Verenigingen kunnen beheer en onderhoud nooit beter doen dan de bekwame gemeente die over een aparte onderhoudsplanning en speciaal onderhoudsbudget beschikt.' Hij spreekt duidelijk over Den Haag en maakt onderscheid tussen grote en kleine gemeenten. 'Kleine gemeenten hebben de juiste deskundigheid vaak niet in huis om bijvoorbeeld een bijzonder object als een waterveld goed aan te leggen en te onderhouden. Zij moeten, net als clubs, een goede adviseur inschakelen.'

Hoofdpunten van het moederbestek op congres

'Goede bestekken en kwaliteitscontroles hangen samen met de professionalisering van het vak', aldus Van der Peet. 'Er is geen excuus om niet te leveren wat is gevraagd, maar het gezegde 'gelegenheid schept de dief' is wel een beetje waar. Als opdrachtgevers alleen maar op prijs selecteren en vervolgens ook niet goed controleren, dan vraag je om problemen. Met Den Haag maken ze in elk geval de kachel niet meer aan! Op het congres zal het moederbestek nog niet klaar zijn, maar dan hebben we de hoofdpunten al wel in kaart gebracht. Deze zal ik dan delen met de bezoekers.'

Stuur dit artikel door!

selecteren op de laagste prijs. In elk geval heeft het artikel een flinke impact gehad. Als ik de titel 'Mag het een steekje minder zijn' aanhaal, weet iedereen direct wat ik bedoel.'

Moederbestek Big seven

De Big Seven, zoals Van der Peet de grote gemeenten Den Haag, Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Den Bosch, Nijmegen en Almere noemt, zijn vorig jaar bij elkaar gekomen om met name het verhaal van Van der Peet aan te horen en om tips en ervaringen uit te wisselen. Ze gaan